

הגמרא מספרת על השחיתויות שהיו בבית המקדש, והיו כל כך חמורות עד שהיה ראוי שהמקדש בעצמו יזעק על העוולות שנעשו בו. העוולה הראשונה היא עבודתם של בני עלי, שניצלו את מעמדם ככהנים כדי לנצל מינית את הנשים שבאו למקדש.

העוולה השנייה היא עבודתו של יששכר איש כפר ברקאי, שלא רצה ללכלך את ידיו בהקרבנות הקורבנות, ולכן כיסה אותם בבדים, דבר שפסל את הכשרות של כל הקורבנות. שתי העוולות האחרונות מספרות על מקרם בהם אנשים לא קיבלו את הכבוד והמעמד הראוי להם במקדש. הראשון הוא ישמעאל בן פיאי, שלא מונה לכהונה גדולה בגלל שהוא לא הגיע ממשפחה מיוחסת אע"פ שהוא היה המתאים ביותר לתפקיד. השני הוא יוחנן בן נרבאי שלא קיבל הוכרה על העובדה שהוא דואג לפרנס ולהאכיל כהנים רבים. מסופר על נדיבותו של יוחנן, שהיה מארח כל כך הרבה אנשים שבסעודתו היו אוכלים שלוש מאות עגלים, ותמיד היו גומרים את כל האוכל ואת כל בשר הקורבנות.

הגמרא ממשיכה ומספרת על עונשו של יששכר. יום אחד המלך והמלכה התווכחו- המלך טען שבשר גדי משובח יותר מבשר כבש, והמלכה טענה שכבש משובח מגדי. כדי להכריע בוויכוח הם הזמינו את יששכר, שהיה הכהן הגדול, בגלל שהוא מקריב קורבנות ולכן הוא יודע בדיוק את ההבדלים בין סוגי הבשרים. יששכר צחק על המלך, והכריע שבלי שום ספק בשר כבש משובח יותר, כי ממנו מקריבים את קורבן התמיד. המלך כעס על זילזולו של יששכר, וציוו לחרות את ידו הימנית. אולם, לאחר זמן נודע למלך שיששכר שיחד את עבדיו, כדי שיכרתו את ידו השמאלית במקום בימנית. כששמע זאת המלך, ציוו לחרות גם את יד ימינו של יששכר.

האלחמה בשחיתות
שהפכה לשחיתות...

רגע, חבינים

רגע, חבינים

שחיתות היא הסכנה הכי גדולה שיש למנהיגים. יש לך כל כוח הרבה כוח בידיים, ואתה יכול לעשות כל מה שאתה רוצה, בלי שאף אחד ידע על זה. כמו שאנחנו רואים מהגמרא, יש כל מיני צורות של שחיתות. שחיתות יכולה להיות ניצול של אנשים אחרים, נתינת שוחד, מינוי של מקורבים לתפקידים חשובים, ועוד ועוד. מה שכל כך מסוכן בשחיתות זה שהיא יכולה לקרות לכולם. לפעמים אנחנו חושבים ש"לי זה לא יקרה" כי אנחנו יודעים שאנחנו אנשים לא מושחתים. אבל כשאנחנו מקבלים הרבה כוח, כל כך קל להשתמש בו בצורה רעה, שאנחנו צריכים כל הזמן לשים לב שלא נידרדר למצב שבו אנחנו משתמשים בכוח שלנו לדברים פסולים. בשנים האחרונות, ראינו דוגמא עצובה למקרה כזה של שחיתות. ראש ממשלת ישראל אהוד אולמרט, התפרסם בשנות השבעים בתור הלוחם הגדול בשחיתות. אולם, אחרי שלושים שנה, בהיותו ראש הממשלה, הוא בעצמו הואשם בשחיתות והפך לראש הממשלה הראשון שנכנס לכלא. הגמרא סיפרה לנו שאפילו הכהנים הגדולים הפכו למושחתים בגלל הכוח שהיה להם, ואנחנו רואים שאפילו ראש הממשלה שלחם נגד השחיתות יכול להפוך למושחת. לנו יש משימה מורכבת- מצד אחד לא לוותר על הרצון להוביל ולהנהיג, ומצד שני לשים לב שאנחנו זוכרים שבאנו לשרת את העם, ואנחנו לא משתמשים בכוח שיש לנו לטובתנו האישית.

תנו רבנן ארבע צווחות צווחה עזרה ראשונה צאו מכאן בני עלי שטיפאו היכל ה' ועוד צווחה צא פיון ויששכר איש כפר ברקאי שעכבד את עצמו ועחלל קדשי שמים דהוה כריך ידיה בשייראי ועביד עבודה ועוד צווחה העזרה שאו שיערים ראשיכם ויכנס ישמעאל בן פיאי תלמידו של פנחס וישמש בכהונה גדולה ועוד צווחה העזרה שאו שיערים ראשיכם ויכנס יוחנן בן נרבאי תלמידו של פנקאי ויעלא כריסו עקדשי שמים אפרו עליו על יוחנן בן נרבאי שהיה אוכל ג' מאות עגלים ושותה ג' מאות גרבי יין ואוכל ארבעים סאה גוזלות בקינוח סעודה אפרו כל ימיו של יוחנן בן נרבאי לא נמצא נותר בעקדש פאי סלקא ביה ביששכר איש כפר ברקאי אפרי עלכא ועלכתא הוו יתבי עלכא אפר גדיא יאי ועלכתא אפרה איפרא יאי אפרו פאן פוכח כהן גדול דקא פסיק קרבנות כל יומא אתא איהו

